

Úcta k Ježíšovým svatým ranám

V roce 1867 dal Pán Ježíš francouzské řeholní sestře Marii Martě Chambonové příslibení týkající se úcty k jeho svatým ranám. Řekl jí:

- 1) „Moje dcero, vyplním vše, oč budu prošen pro své svaté rány. Pobožnost k nim se musí rozšířit.“ „Dosáhnete všeho pro zásluhu mé krve; vždyť má cenu nekonečnou.“ „S mými ranami a s mým Srdcem můžete dosáhnout všeho.“
- 2) Rány Ježíšovy posvěcují duše a zaručují pokrok v duchovním životě:
„Z mých ran lze získat plody svatosti.“
„Jako zlato v tavírně zkrásní, tak se duše tvá i spolusester zdokonalí, budou-li spočívat v mých ranách. Tam se můžete každou chvíli očistit. – Mé rány zahojí vaše, zahladí všechny vaše chyby. – Ti, kdo uctívají mé rány, nabydou pravého poznání Ježíše Krista. Rozjímání o mých ranách bude vaši lásku rozněcovat víc a víc.“
- 3) Svaté rány dodávají všemu ceny:
„Proto ponoř své skutky do mých ran a nabydou ceny. Všechny vaše činy, i ty nejnepatrnější, jsou-li pohrouženy do mé krve, nabývají nekonečné ceny a mé Srdce se z nich těší.“
- 4) Svaté rány jsou balzámem útěchy a udělují sílu v utrpení:
„Ať máte jakékoli obtíže a utrpení, skryjte je rychle do mých svatých ran a ponese je snadněji.“
„Nemocným říkejte často střelnou modlitbu: *Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých ran!*
Tento povzdech potěší jejich tělo i duši.“
- 5) Svaté rány mají podivnou moc obracet hříšníky: Jednou při vzpomínce na hříchy světa zmocnila se sestry Marie Marty taková úzkost, že vykřikla: „Můj Ježíši, ujmi se svých dětí a nehleď na jejich zločiny!“ Ježíš jí na to odpověděl tím, že ji

naučil střelné modlitbě: „*Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých ran.*“ A připojil: „Mnozí zakusí její účinnost.“ „Jestliže hříšník pronese modlitbu: *Věčný Otče, obětuji ti rány našeho Pána Ježíše Krista, abys uzdravil rány našich duší,* tehdy se obrátí.“

6) Svaté rány zachraňují svět a zajišťují dobrou smrt:

„Moje svaté rány vás jistě zachrání, ony zachrání svět. Pro duši, která umírá v mých ranách, není smrti; moje rány jí dají život.“

7) Skrze svaté rány zmůžeme u Boha vše: Ježíš sestře Marii Martě řekl: „Sama ze sebe nejsi nic, avšak spojí-li se tvá duše s mými ranami, stává se mocnou. – Může zároveň získávat několik věcí, totiž dobývat si zásluhy a vyprošovat si pomoc ve všech potřebách, a není zapotřebí, aby je podrobně vypočítávala.“ Potom jí Spasitel položil ruku na hlavu a řekl: „Teď jsem ti udělil svou moc. Těm, kdo jako ty nic nemají, dám rád největší milosti. – Tvoje moc spočívá v mých ranách; ony tě činí silnou, s nimi můžeš dosáhnout všeho, protože ti s nimi byla udělena všechna moc. V jistém smyslu můžeš i více než já: totiž odzbrojit mou spravedlnost. Neboť ačkoliv všechno dobré pochází ode mne, přece jen toužím, abych byl za to prošen a úpěnlivě žádán.“

Když se v říjnu 1873 politická situace ve Francii den ode dne zhoršovala, konaly chamberské sestry salesiánky se sestrou Marií Martou nověnu ke svatým ranám Ježíšovým. Božský Spasitel projevil ihned sestře Marii Martě, důvěrnici svého Srdce, jakou má z toho radost, a uklidnil ji slovy: „Mám vaši řeholní družinu velice rád, nepříhodí se jí nikdy nic zlého. Ať tvá představená nedbá denních zpráv, ty bývají často klamné. Jen mé slovo je pravdivé. Pravím vám, nemusíte se ničeho bát. Kdybyste se už nemodlily, měly byste ovšem příčinu k bázni. Slitovný růženec je protiváhou mé spravedlnosti, zadržuje můj trest.“

Když božský Spasitel znova potvrzoval darování svých svatých ran řeholní družině, pravil: „Tento poklad je váš; jsou v něm milosti, které musíte vzít a předat jiným. Dokážete to, budete-li mé svaté rány obětovat, aby skrze ně byly uzdraveny rány všech duší. Všichni, kterým svými modlitbami vyprosíte milost šťastné smrti, budou vám za to jednou vděční. Až se o posledním soudu lidstvo objeví před mou soudnou stolicí, ukážu všem své nevěsty, jež skrze mé svaté rány zachránily svět. Den, ve kterém uzříte tyto veliké věci, přijde zcela jistě.“

Aby všechna tato vznešená přislíbení korunoval, dal milý Spasitel sestře Marii Martě poznat, že svaté rány jsou zárukou našeho budoucího oslavení. Uviděla též, jak pohled na ně nebešťany oblažuje.

„Duše, které se pokorně modlí a rozjímají o mém utrpení, budou jednou účastny při oslavě mých svatých ran; na všechny se z nich bude vylévat skvoucí krása a velebnost.“

„Čím více kdo na zemi o mých bolestných ranách rozjímal, tím více bude smět v nebi patřit na jejich vznešenost a slávu.“

Duše, která za svého pozemského života uctívala rány Ježíšovy, využila jich a obětovala je za duše v očištění, bude mít při smrti blahoslavenou Pannu a anděly u sebe a přijme ji Spasitel na kříži, zářící slávou, aby ji odměnil.

Jednou sestru Marii Martu napadlo, že ustavičné obětování svatých ran je zbytečným mařením času. Božský Spasitel ji proto pokáral: „Promarňují snad moji vyvolení čas se mnou, protože činí stále totéž? Milují mě, klanějí se mi, pozorují mé rány a děkují mi a jejich blaženost je stále úplná.“

Tu spatřila šťastná sestra přesvatou Pannu a svaté, jak patří na rány Ježíšovy, a Matka Páně jí řekla: „Že já a svatí jsme v nebi, za to máme děkovat zásluhám božských ran mého milého Syna. – Jestliže z nich budete vydatně čerpat, stanete se velkými i vy.“ – Pak pokračoval

Spasitel: „Moje dcero, kde jinde se tvoří moji svatí než v mých ranách? Všichni jsou jejich ovocem.“

„Mé rány budou na věky mou i vaší oslavou. V nich, v lesku těchto pěti sluncí, mají mé nevěsty, to je duše, jednou kralovat. Blahoslavení, kteří už po staletí na ně patří, nemohou se jich nasytit, budou je stále pozorovat a vždy z nich čerpat novou radost. Ó jak nicotná je země, když se srovná s tak velikým dobrem!“

Velmi často směla služebnice Boží nahlédnout do nebe; přitom slyšela hlas Boha Otce: „Hle, moje dcero, to vše je ovocem utrpení mého Syna. Ukazuj ti to, abys svaté rány obětovala s tím větší důvěrou a radostí.“

Když roku 1867 řádila v chamberském kraji cholera, vyslovil náš dobrý Spasitel přání, aby každý pátek konalo pět sester svatou hodinu a aby při ní každá uctívala jednu z jeho svatých ran. Sestra Marie Marta pokládala rány na nohou za ránu jedinou. Pátou ranou byla pro ni krvácející, trním korunovaná hlava Spasitelova.

Blahoslavená Panna se také zjevila sestře Marii Martě, připojila se k žádosti svého Syna a pravila s lítostí: „Na celém světě není klášter, v němž by se svaté rány Ježíšovy zvláště uctívaly. Při svaté hodině pozorujte ta požehnaná zřídla a ponořujte se do nich.“ Poučila pak Marii Martu, jak by tu pobožnost měla konat. Zjevila se jí jako Matka bolestná s mrtvým Synem v náruči a pravila: „Já jsem první pozorovala rány svého milého Syna, když sňali jeho svaté tělo z kříže a položili mi je do klína. Uvažovala jsem o jeho bolestech a chtěla jsem je v srdci cítit s ním. Pozorovala jsem jeho svaté nohy, jednu po druhé, pak jsem se obrátila k jeho nejsvětějšímu Srdci. A tu jsem spatřila ránu největší, nejhlubší a pro mé mateřské srdce nejbolestnější. Nato jsem pozorovala levou a pak pravou ruku a nakonec trnovou korunu. Všecky ty rány mi probodávaly srdce. To bylo mé utrpení, mé mučednictví. Mé srdce proklál sedmerý meč

bolesti a svaté rány mého božského Syna musí být uctívány skrze Srdce mé.“

Bratři a sestry, tolik jsem chtěl seznámit zájemce a ctitele svatých ran Ježíšových s tímto růžencem – a ti, kteří by se jej chtěli modlit, mohou podle níže přiloženého vzoru a často obětovat nebeskému Otci rány jeho Syna, aby on uzdravil rány našich duší.

..

RŮŽENEC K JEŽÍŠOVÝM RANÁM

Úvodní modlitba:

*Ó Ježíši, božský Vykupiteli náš,
bud' nám i celému světu milostiv
a smiluj se nad námi! Amen.*

*Bože svatý, silný a nesmrtelný,
smiluj se nad námi i nad celým světem. – Amen.*

*Můj Ježíši, voláme k tobě o milost a slitování
v nebezpečnostech naší doby.*

Přikryj nás svou předrahou krví. – Amen.

*Věčný Otče, zapřísaháme tě pro krev Ježíše Krista,
tvého přemilého Syna, abys nám prokázal své milosrdenství.
Amen, amen, amen.*

Modlí se na pětidesátkovém růženci:

Na malých zrnkách se modlí: 10x

*Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství
pro zásluhy tvých svatých ran!*

Na velkých zrnkách se modlí: 1x

*Věčný Otče, obětuji ti rány Pána našeho Ježíše Krista,
abys uzdravil rány našich duší.*

Na závěr se třikrát modlí:

*Věčný Otče, obětuji ti rány Pána našeho Ježíše Krista, abys
uzdravil rány našich duší.*

